

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 0T/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119010406
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Čech
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119010406.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Čechom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. novembra 2019 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

T. Y., nar. XX.XX.XXXX S. A.P., H. N. T., C. XX, P. A.,

je vinný

-z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorý spáchal tak,

ž e

-dňa 26.02.2019 v čase pred 14.27 hod. v A. po ulici S. viedol ako vodič v čase odobratia vodičského oprávnenia osobné motorové vozidlo zn. V. V., ev. č. A. B., kde bol účastníkom udalosti v cestnej premávke, pričom, po tom ako bola na miesto udalosti privolaná hliadka Obvodného oddelenia PZ Prešov - Sever, táto po vykonaní prvotných opatrení a následnom stotožnení účastníkov udalostí v cestnej premávke zistila, že účastník udalosti T. Y. viedol vozidlo napriek tomu, že právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu v Prešove pod sp. zn. 0T/97/2016 zo dňa 06.06.2016, mu bol uložený zákaz činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 3 (troch) rokov, ktorý začal plynúť dňom právoplatnosti rozhodnutia, t. j. 08.06.2016 za vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholických nápojov, teda obvinený T. Y. svojím konaním porušil ust. § 4 ods. 1 písm. b), § 4 ods. 2 písm. a), b) Zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke o zmene a doplnení niektorých zákonov,

t e d a

-maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l) Trestného zákona a zistení dvoch priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákon, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 01.08.2019, sp. zn. 5T/41/2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného T. Y., ako aj ďalej uvedenými listinnými dôkazmi, pričom zistil nasledovné:

Obžalovaný T. Y. sa k spáchaniu skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku priznal a na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania predmetného skutku. Súd tak po splnení zákonných podmienok podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a následne už nevykonal dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Podľa odpisu registra trestov obžalovaný doposiaľ bol štrnásť krát súdne trestaný. Z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného súd zistil, že od 30.06.1988 je držiteľom vodičského oprávnenia skupín B, C, AM, a T. V súčasnosti má v platnosti vodičské oprávnenia skupín AM, B1, B, C1, C a T. V časti záznamov o priestupkoch a trestných činoch v cestnej premávke má obžalovaný evidovaných dvanásť záznamov.

Vykonaným dokazovaním a priznaním viny obžalovaného dospel súd k jednoznačnému záveru, že skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku sa stal a je trestným činom. Ohľadne posúdenia otázky, kto uvedený skutok spáchal, súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného T. Y..

Podľa súdu je nepochybné, že obžalovaný T. Y. riadil motorové vozidlo dňa 26.02.2019, teda v čase, kedy mu táto činnosť bola zakázaná trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 06.06.2016, sp. zn. 0T/97/2016. Týmto trestným rozkazom mu bol o.i. uložený i trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu troch rokov, teda od 09.06.2016 do 09.06.2019.

Obžalovaný týmto svojím konaním po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaného je daná formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný vedel, že má uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá a teda keď riadil motorové vozidlo, porušoval tým záujem chránený týmto zákonom, teda záujem štátu na rešpektovaní vykonateľných súdnych rozhodnutí.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Zároveň mal súd na zreteli, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'mi tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na ich výchovu k tomu, aby viedli riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Ako poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného T. Y. súd vyhodnotil jeho priznanie a oľutovanie svojho konania (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Priťažovalo mu, že v minulosti bol mnohokrát odsúdený za iné trestné činy (§ 37 písm. m) Trestného zákona) a že mu súd ukladal trest za dva trestné činy (§ 37 písm. h) Trestného zákona). Obžalovaný totiž skutok spáchal predtým, než bol vyhlásený právoplatný odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 01.08.2019, sp. zn. 5T/41/2018. Týmto rozsudkom bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Preto mu súd ukladal súhrnný trest podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahovalo na trestný čin najprísnejšie trestný zo zbiehajúcich sa trestných činov (viacčinný rôznorodý súbeh).

Za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, umožňuje zákon uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody v trvaní až na dva roky.

Za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, umožňuje zákon uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody v trvaní až na dva roky.

Vzhľadom na rovnakú spodnú aj hornú hranicu trestnej sadzby oboch zbiehajúcich sa trestných činov použil súd pre určenie najprísnejšie trestného z nich kritérium vychádzajúce zo systematiky osobitnej časti Trestného zákona, zdôrazňujúcej prioritu zákonom chránených hodnôt a záujmov, v dôsledku čoho je pre posúdenie prísnosti trestného činu rozhodujúce jeho zaradenie v osobitnej časti Trestného zákona. Preto ako prísnejšie trestný určil súd prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, zaradený v štvrtej hlave osobitnej časti Trestného zákona.

Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností u obžalovaného, za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, súd upravil podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona trestnú sadzbu trestného činu z nich najprísnejšie trestného, teda trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona tak, že zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladal mu tak trest v rozmedzí trestnej sadzby od ôsmich mesiacov do dvoch rokov odňatia slobody.

Skúmajúc okolnosti spáchania činu súd nemohol prehliadnuť skutočnosť, že obžalovaný nebol k riadeniu motorového vozidla donútený mimoriadnymi či nepriaznivými okolnosťami nezávislými na jeho vôli. Samotná skutočnosť, že potreboval odviezť dve zakúpené vozidlá, nemôže v žiadnom prípade ospravedlňovať jeho protiprávne konanie.

Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Individuálna prevencia teda spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných, potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Pri takto charakterizovanom účele trestu, vzhľadom na to, že ukladanie trestov má nielen individuálny, ale aj generálny preventívny charakter, dospel súd k záveru, že spoločnosť musí dostať jasný signál, že za konanie, ktorého sa dopustil obžalovaný ako osoba v minulosti štrnásťkrát (!) odsúdená za rôznorodú trestnú činnosť, musí mu byť uložený jedine tzv. nepodmienečný trest odňatia slobody. Teda trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom. Vzhľadom na prejavenu ľútosť nad jeho konaním súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej sadzby. Súd bol toho názoru, že aj trestom odňatia slobody v trvaní ôsmich mesiacov bude naplnený nielen individuálny, ale aj generálny preventívny účel trestu, teda odradenie iných páchatelov od páchania obdobnej trestnej činnosti.

Hoci obžalovaný bol v ostatných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (napr. na základe rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa

22.11.2010, sp. zn. OT/83/2010 pre trestný čin podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona v trvaní jeden rok, z ktorého bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 09.08.2011, sp. zn. 3Pp/26/2011), a mal by teda byť zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zaradil ho súd s použitím ust. § 48 ods. 4 Trestného zákona pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože vzhľadom na závažnosť činu mal za to, že v tomto stupni stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená.

Nakoľko obžalovaný sa žalovanej trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla bol súd názoru, že obžalovanému je nevyhnutné uložiť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní troch rokov, teda v prvej tretine zákonnej sadzby.

Zároveň súd, keďže ukladal obžalovanému súhrnný trest, zrušil v intenciách ust. § 42 ods. 2 Trestného zákona a § 167 Trestného poriadku výrok o treste uloženom mu rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 01.08.2019, sp. zn. 5T/41/2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.